

't Is maar tijdelijk

Blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T IS MAAR TIJDELIJK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANNA VELDMAN, een weduwe

JAN, haar zoon

MARTHA, buurmeisje van Anna

BUURVROUW

EVERT VELDMAN, oom van Anna

HARM DRIEVER, oom van Anna

DE PASTOOR

DE DOMINEE

ZUSTER TERESA

DECOR:

Een gezellige boerenkeuken. In het midden een tafel met stoelen. Op de voorgrond twee leunstoelen, aan de zijkant een kast. Op de achtergrond een fornuis of potkachel. Links en rechts een deur. Verdere inrichting naar eigen smaak.

SPREEKTAAL:

" 't Is maar tijdelijk" is geschreven in dialect, doch kan heel makkelijk in gewoon Nederlands of elk ander dialect worden gespeeld. Het komt de sfeer in het spel ten goede als de smeugheid van het dialect zoveel mogelijk wordt gehandhaafd.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek op gaat is het toneel even leeg. Dan Anna op met koffiepot die ze op het fornuis zet. Kijkt dan even door het raam dat aan de zijkant zit. Schudt haar hoofd en zucht eens. Haalt brood uit de kast, dat ze gaat smeren. Even later komt buurmeisje Martha op.)

MARTHA: Zo, het melken is edoan. Is Jan er nog niet weer?

ANNA: Nee, maar hij kan ieder ogenblik kommen. Dat nablussen zal wel gauw gebeurd wezen. Ga gauw zitten kind, dan krieg ie koffie, *(schenkt in en geeft er een snee brood bij)*

MARTHA: Bin ie ook nog wezen kieken buurvrouw?

ANNA *(rilt)*: O nee, die ellende wil ik niet zien. We zijn al zo geschrokken, toen die sirene zo tekeer ging vannacht. Jan veural, hij was al zo laat in bed ekommen en net in z'n eerste sloap. Maar binnen de twee minuten was hij weg. Ik had em de deuren allemoal open ezet. *(lacht)* 't Was net een raket, hij vloog weg. Sinds ie bie de brandweer is mot ie op de onmogelijkste tieden kloar staan.

MARTHA: Dat is nog al glad... Ie weet toch nooit vooruut wanneer d'r brand komt. 't Was anders wel angstig zo'n vuurzee midden in de nacht en al die schreeuwende mensen die hier langs gingen. 't Was verschrikkelijk.

ANNA: Doar hoef ie me niks van te vertellen kind. Dat hebben we zelf vroeger ook allemoal meegemaakt.

MARTHA: Jullie ook? En ook midden in de nacht?

ANNA: Dat niet..., maar 't was wel erg... Alles in een keer weg. Eerst heb ie joaren geploeterd om je boeltje bie elkaar te kriegten en dan ben je in een keer van alles af. Dan heb ie helemoal niks meer. *(even stil)* Dat is arg heur... heel arg.

MARTHA: Maar de verzekering hef jullie d'r toch wel weer boven op eholpen?

ANNA: Och, wie waren niet eens verzekerd, doar hadden we toen geen geld veur. En ie denkt: dat overkomt oons toch niet *(glimlacht)*. Maar oonze Jantje had met lucifers espeuld in de schuur.

MARTHA: Maar hoe zijn jullie er dan weer boven op ekommen?

ANNA *(snuift verachtelijk)*: Deur de karken..., de diaconie kind!

MARTHA: Deur de karken...? Welke karken?

ANNA: Deur de katholieke en de gereformeerde karken.

MARTHA: Goh... deur allebei nog wel... Dus toen deden ze ook al an de oeke menie, dat ze d'r samen veur op kwamen?

ANNA: Nou, zo oekemenisch was dat nou ook weer niet. Ze wilden zich veur mekaar niet loaten kennen en veur mekaar niet onderdoen.

MARTHA: Hoe bedoel ie dat buurvrouw?

ANNA: Nou... Jan z'n va en ik waren van verschillend geloof toen we trouwden. Ja, dat was in die tied nogal wat. De pastoor en de dominee hebt oons de deur plat elopen. Zoiets kon nooit goed goan zeiden ze. Twee geloven op een kussen...

MARTHA (*lachend*): Ja..., doar slaapt de duvel tussen he?

ANNA: Gelukkig is dat noe veul anders. Maar we werden er op 't dorp arg op angekeken. Wie heurden nergens meer bie... En we werden gewoon de familie uutedoan. Wie hebben het ontzettend moeilijk gehad. Maar we zijn toch arg gelukkig met elkaar geweest. Als m'n man niet zo vroeg gestorven was waren we ergens anders opnieuw begonnen maar alleen durfde ik het niet an.

MARTHA: Maar ze hebben jullie dan toch nog voort geholpen?

ANNA: Joa, joa (*grinnikt*). Doar mot ik dan ook heel mien leven dankbaar veur blieven. Ik had. vroeger wat meer durf motten hebben, maar nou laat ik me niet meer op de kop zitten deur wie dan ook!

MARTHA: Zo'n haabaai bin ie toch ook weer niet (*lacht*). Tenminste niet half zo arg as mien moe!

ANNA: Och kind, misschien heeft oe moe het ook wel niet zo gemakkelijk gehad. Maar dat ze goed met de mond kan is algemeen bekend. (*gestommel achter*) Oh, doar is Jan geleuf ik. (*naar deur, meteen Jan op. Brandweerkleding nog aan. Laat zich zuchtend in een stoel vallen*).

JAN: Tjonge jonge..., dat was me het nachie wel heur, ik bin doodop. Ik kan geen pap meer zeggen.

ANNA (*bedrijvig*): Hier gauw een bak koffie jong... en de boterham heb ik al veur oe kloaremaakt.

JAN: Fijn, ik heb honger as een peerd. Ha, Martha! Ie ook al hier?

MARTHA: Ja wat dacht ie, ik kan ook wel vroeg opstoan.

JAN: Dat zie ik (*begint te eten*).

MARTHA: D'r was zeker veul volk óp de been hè?

JAN: 't Hele dorp zowat (*grinnikt*). 't Was anders een mooi paasvuur, die rieten daken brandden as een fakkel. En die nieuwsgierige mensen willen er dan nog graag met de neus boven op stoan. Levensgevoarlijk (*lacht*). Gerrit Blok, ie weet wel, die halve gare, zei tegen mie: Jan... hold het doar achter oe ook es een beetje nat; veur de vonken. Ik draai mie met een dom gezicht um met spuit en al natuurlijk (*lacht schaterend*). Nou het volkie kreeg de volle laag. Zie zo, zeg Gerrit, doar hebbe wie geen umkieken meer noar. We hebben altijd de grootste lol met dat blussen. (*geeuwt*) Mar 't moest niet midden in de nacht gebeuren.

ANNA: Foei, foei... Hoe kun je nu lachen om een ander z'n ongeluk!

JAN: Ach moe... doar lachen we toch niet om. En er is gelukkig niemand bie verongelukt. Alleen materiële schade en dat krijgen ze wel weer van de verzekering denk ik.

MARTHA: Maar bie wie was die brand dan Jan?

ANNA: Ja doar bin ik ook razend nieuwsgierig noar!

JAN (*verbaasd*): Weten jullie dat dan nog niet?

ANNA: Welnee, 'k heb nog geen mens ezien vanmorgen, alleen Martha en die weet ook van niks.

JAN: Goh! Nou het zijn die twee ouwe boerderijtjes op 'n achteres, van Veldman en Driever... Gut moe, dat is nog volle familie van oe nietwoar. Dat ik doar niet eerder an erfacht heb.

ANNA (*stil*): Dat waren ze wel joa. Een oom van mien kant en een oom van oe va's kant (*Martha schenkt koffie in*). Mar ze hebben oons toch uit de familie gedoan toen oe va en ik etrouwd bint. Daarna hebben we nooit geen omgang meer met elkaar gehad.

JAN: Ja, noe ie het zegt. Eigelijk raar hè zo met oe eigen familie!

ANNA: Dat heeft niet aan ons gelegen jong, dat weet ie toch wel?

JAN (*die onderwijl z'n laarzen uittrekt*): Natuurlijk wel moe. Mar dat zoiets noe alleen deur het geleuf komt, doar snap ik nie veul van.

ANNA: Nee zoiets begripen jullie nu niet meer, de tijd is zo veranderd.

MARTHA: Zeg, maar zijn dat dan die twee kereltjes die daar helemaal alleen wonen, en eeuwig en altijd ruzie met elkaar hebben?

ANNA: Ja precies, doar staan ze wel om bekend.

MARTHA: Mien moe vertelt er wel eens over. Dan hebben ze ruzie om de grond, dan om de beesten, dan om een hek of over een krant. En as ze anders niks meer weten beginnen ze over de kark te bekvechten.

ANNA: Dat klopt! Ze binnen op hun eigen manier zo fijn as gemalen poppestront.

JAN: Ja oonze lieve heer hef het wel etroffen met zulke kostgangers. Maar even zo goed was het vannacht toch wel zielig um te zien, zo als ze daar allebei verslagen stonden te kieken. Ze hadden de troanen in de ogen.

ANNA: Dat kan ik mie zo heel goed indenken. En woar motten ze nu zolang noar toe? Mensen die altijd alleen zijn geweest kun je ook zo maar niet ergens bie instoppen.

MARTHA: Nou dat bejaardenhuus is toch gauw kloar, misschien kunnen ze daar wel zo lang in.

ANNA (*schudt hoofd*): Nee dat is niks veur die twee en dat huus is nog lang nie kloar ook.

JAN (*grinnikt*): Ja... En dan die twee samen op een kamer. Dan lagen er binnen de kortste keren de ramen uut.

ANNA: Maar waar zijn ze dan gebleven vannacht?

JAN: Dat weet ik niet. 'n Pastoor en 'n dominee waren er ook vannacht, die zullen er zich wel over ontfermd hebben denk ik.

MARTHA (*luchtig*): Nou en die hebben allebei het huus groot genoeg (*achter het toneel horen we de bazige stem van Martha's moeder, "Martha... Martha..., woar blief ie teer zolange."*)

BUURVROUW (*meteen op*): Oooh, zit ie alweer op koffievizite en dat zo vroeg in de morgen?

ANNA: Ho, ho... ze heeft de koffie wel verdiend heur. Ze heeft de koeien al gemolken en gevoerd. Jan moest blussen vannacht, dat heb ie natuurlijk wel geheurd hè? (*schenkt in*) Hier ook een bakkie, ga er maar even bie zitten.

BUURVROUW: Noe, effies dan. Ja, ja ik weet er alles van. Ik bin een uurtje wezen kieken vannacht. (*tot Jan*) Wat 'n ravage, wat 'n ravage. Die rieten daken brandden as fakkels. Eerst den enen en toen den andere. (*Jan knikt maar wat*) Wat 'n vuur, wat 'n vuur, wat 'n vuur.

JAN: Dat is er meestal as t' r brand is hè?

BUURVROUW: Gelukkig dat die tweede ook zo hard brandde, dat was tenminste de moeite nog eens weerd om doar 's nachts veur uut bed te komen.

JAN: 't Is anders niet te hopen dat die narigheid je zelf overkomt.

BUURVROUW (*luchtig*): Maar 't is meestal wel zo: In de brand... uut de brand nietwoar? Doar weet oe moe ook wel van mee te proaten. Ie bent toentertijd toch maar weer mooi in 't nieuw gezet hè Anna? En als er dan nog twee karken achter oe stoan, dan kun je 't gras van twee kanten maaien. Dus dat ging dubbel op toen.

MARTHA (*schaamt zich*): Moe toch... ie weet weer niet wat je zeg!

BUURVROUW: Ie mot van oe hart nooit geen moddergat maken. Ik zeg wat ik denk. (*slaat zich zelf op de borst*) Ik bin zo eerlijk as goud, al zeg ik het zelf.

JAN: Ja, een ander zal het vast niet doen.

MARTHA: Kom nu maar mee moe, dan kunnen we thuis de boel aan kant maken.

BUURVROUW: Ja, doar wou ik je ook net veur ophalen. Ik wil zelf een poosie weer noar bed, want ik voel me zo rillerig na vannacht. (*tot Jan*) D'r zitten nog wel grote klungels bie die brandweer van jullie. Ze spoten waarachtig de verkeerde kant op. We waren mestnat, ik had de klompen nog vol water.

JAN (*genietend*): Doar snap ik niks van buurvrouw. Ie stond natuurlijk helemoal achter an?

BUURVROUW: Bin ie gek, as je wat zien wilt, heur ie wat veuran te stoan.

JAN: Dat dacht ik al!!

BUURVROUW: Wat dacht ie?

MARTHA: Kom nu maar mee moe, je wou toch weer naar bed?

BUURVROUW: Oooh ja... nou welterusten dan maar (*samen af*).

ANNA: Wol ie ook niet een uurtje goan liggen jong? Ie bent ook nogal sloap tekort gekomen vannacht.

JAN (*weifelend*): Ach nee, laat ik dat nu maar niet doen, anders komt alles weer alleen op oe an.

ANNA: O, maar Martha heeft al gemolken dat scheelt een stuk.

JAN: Dat is hartstikke oarig van heur.

ANNA: Dat is het zeker. Ze weet de handen uut de mouwen te steken. Dat zal een beste boerin worden later.

JAN: 't Ja... en wie heur later dan maar treft hèn?

ANNA: Maar ik dacht... Is 't niks veur oe jong? Ie bin al vijf en twintig!

JAN: En over tien joar bin ik vijf en dertig. (*lacht*) Ik heb het bie oe nog zo goed hèn!

ANNA: Maar ik heb het eeuwige leven ook niet. Wil ie doar even aan denken.

JAN (*naar haar toe, slaat arm om haar heen*): Was dat maar woar hèn, ik krieg het nooit beter dan bie oe.

ANNA: Gekheid, een gezonde jonge kerel gaat trouwen... Krijgt kinderen... Nou ja en...

JAN (*plagend*): Ja, ja... ie wilt kleinkinderen hebben en opoe worden. Allemoal eigenbelang.

ANNA (*geraakt*): Dat is niet woar, doar gaat het helemaal niet om heur!

JAN: Dat dacht ik toch eigenlijk wel. Maar ie mot niet goan koppelen, doar hold Jan niet van.

ANNA: Dat wil ik toch helemaal niet. Maarre... ik geleuf dat Martha oe heel graag mag en...

JAN (*eerlijk*): Maar ik haar toch ook. Maar d'r moe hèn... Ie weet hoe die er op tegen is.

ANNA: Ie hoeft toch niet met heur moe te trouwen?

JAN: Goddank niet, dan bleef ik m'n hele leven liever vrijgezel. (*steekt pijp op, loopt naar het raam en kijkt naar buiten. Anna ruimt wat op*).

JAN: Allemensen!! Kiek doar es!!

ANNA: Ie loat mie schrikken... Wat is er? (*naar raam*) Nee mar dat is... Allemachies, doar komp meneer pestoor an (*kijkt nog eens goed*). Met... met oom Evert. (*kijkt Jan aan*) Wat zouden die hier in vredesnaam willen zo vroeg in de morgen?

JAN: Ik denk dat dat niet zo moeilijk te raden is.

ANNA (*ineens druk met afruimen*): Wat bedoel ie? De pestoor is hier in geen joaren geweest: Dan mot er wel wat bijzonders aan de hand

wezen.

JAN: Dat dacht ik ook wel (*er wordt achter luid geklopt*). Wacht, ik ga wel even (*Jan even af: Achter horen we de stem van de pastoor: "Dag Jan Veldman... is oons moeder ok thuus?"*) (*Jan: "Jewel meneer pestoor, kom der mar in." Gedrieën op. Pastoor in gepaste kleding. Is niet zo jong meer. Spreekt niet een sappig zuidelijk accent. Soms gemoedelijk maar op en top voor z'n parochie. Evert Veldman is een armzalig gekleed oud mannetje, dat de emoties van de nacht wel zijn aan te zien.*)

PASTOOR: Dag vrouw Veldman... da's lang gelede eeh da'k ier eweest bin niewoar. Za'k moar een stoel vatte?

ANNA (*veegt zenuwachtig kruimels van tafel*): Joa, joa ga maar zitten meneer pestoor. (*Pastoor gaat uitgebreid zitten, bekommert zich verder niet om Evert die achteraf blijft staan*) Wil meneer pestoor soms koffie, er zit nog in.

PASTOOR: Graag vrouw Veldkamp, een bakske troost zel wel smake noa zo'n nacht.

ANNA (*zorgt voor koffie, kijkt eens naar Evert die gelaten op de achtergrond staat*): Ie... ie mag ook wel goan zitten... eh... oom Evert!

JAN (*wijst op leunstoel*): Goa hier mar zitten, da's nog wel een makkelijke stoel veur olde mensen.

EVERT (*vinnig*): 'k Bin nog niet old, pas twee en zeuventig!

JAN (*lachend*): Nee, da's woar, ie begint nog maar pas hé?

EVERT (*gaat zitten, gromt*): Ie bint een snotneuze!

ANNA (*geeft koffie*): Astoeblijf meneer pestoor, dat et oe maar smaken mag. (*naar Evert*) Wol ie misschien ook een bakkie?

EVERT (*kortaf*): Ja, of dacht ie dat een pestoor alleen maar dorst had! Mien tong is net een leren lap. (*Anna schenkt in*)

ANNA: Hier drink maar lekker warm op.

EVERT: 'k Heb anders al warmte genoeg gehad. (*Anna haalt haar schouders op*)

ANNA: Toe Jan, doar bint geleuf ik nog sigaren (*Jan geeft pastoor een sigaar. Evert is bij het woord sigaar al druk bezig met lucifers, steekt er een aan, krijgt nog niets, brandt z'n vingers en trapt woedend lucifer uit.*) Misschien wil oom Evert ook wel roken. (*Jan geeft hem ook een sigaar*).

EVERT: Kon ie doar niet eerder mee kommen. (*zoekt weer lucifers*).

PASTOOR (*gemoedelijk tot Anna*): Zo, zo... en hoe is het met oonze boerderij? 't Zel zeker wel vlotte eeh met zo'n goei zeun as Jan.

ANNA: We hebben niets te klagen meneer pestoor, we hebben het goed.

PASTOOR: Ja, ja... oons lief heerke zurgt wel veur z'n schoapen niet

woar? En hoe goat et met Jan, ga ge nog nie eens gauw trouwen of hebt ge nog geen goe vrouwke kenne vinde? Ge hebt er de tijd wel voor gehad eeh?

JAN (*beetje kregel*): Ie bent de tweede al die zich doar druk over maakt!

PASTOOR: 't Is toch goe jong, dat de mense zich om je bekommeren.

JAN: In bekommeren en bemoeien zit wel wat verschil nietwoar?

PASTOOR: Mar 't is nie goe dat de mens alleen blijft, mar allee... ge zijt nog jong zat eeh'?

JAN: Juust meneer pestoor, alles op z'n tijd.

PASTOOR: Joa, joa..., de mens wikt en eh... de rest weten jullie wel. En ken gij het nog goed volhouwe vrouw Veldman. Nu de boerderij uitgebreid is zal er wel meer te doen zijn eeh?

ANNA: Ik draai nog best mee hoor!

PASTOOR: Ja, ge bent altijd een goei werkster geweest eeh?

ANNA: Dat bin ik zeker! 'k Heb mien leven heel wat werk kunnen verzetten. (*fijntjes*) Maar dat kan meneer pestoor zich natuurlijk nog wel goed herinneren denk ik zo!

PASTOOR: Ja, ja... dat ken wel, maar met de joare is 't geheugen nie altijd meer wat et geweest is eeh! Mar van de meeste van m'n schoape weet ik toch nog alles.

JAN: Dan mot u dat geheugen toch af en toe eens wat opfrissen, want een goeie herder mot zien schoopies nog kunnen tellen nietwoar?

PASTOOR: Mien schoape komme nog niks tekort, die worre nog goed bij mekaar gehouwe.

ANNA (*flink*): Maar noe alles goed en wel meneer pestoor. Vertel noe mar eens wat ge hier komt doen. Ie bint in geen joare hier over de vloer geweest, doarum geleuf ik nie dat ie hier alleen maar over koetjes en kalfies komt proaten.

EVERT (*gromt*): Nee, alleen mar over schoapen en zo!

PASTOOR: Stil even gij...! Ge hebt gelijk vrouw Veldman, ik kom hier nie voor niks. Ik eh... ik heb een klein vraagske an jullie.

JAN (*die een vermoeden begint te krijgen*): Zo zo. En kon u met dat vraagske niet alleen komme. Woarum mot ie die doar meebrengen. Of is meneer pestoor soms kinderoppas?

ANNA: Jan toch, hold oe fatsoen.

JAN: Loat de pestoor dan maar eens vertellen wat ie wel komt doen.

PASTOOR: Ja, ziet ge vrouw Veldman... zoals ge weet heeft zich hier vannacht voor twee mensen een drama afgespeeld.

EVERT (*draait zich om*): Een drama... 't was veul, veul arger.

PASTOOR: Twee mensen zijn vannacht dakloos geworden en hebben alles verloren wat ze hadden.

EVERT: Verloren?? 't Is veul arger... 't is allemoal verbrand.

PASTOOR: Stil toch eens even gij.

ANNA: Ooh... ik begrijp het al. Meneer pestoor komp nu een collecte houwen veur kleren en huisroad. Doar doen we natuurlijk an mee, nietwaar Jan? We hebben nog wel een paar goeie stoelen en beddegoed. En ik heb nog wel goeie kleren hangen van mien man.

JAN: Natuurlijk doen we mee, die mensen mot eholpen worden. En as het hele dorp er zo over denkt bint ze zo weer uut de brand.

EVERT: Geen sprake van... en die kleren van Derk wil ik ook niet an, hii was niet eens van oonze karke.

PASTOOR: Gij mot oewen mond holden!

EVERT: Dus as ie niks meer hebt mag ie zeker ook niks meer zeggen he!

PASTOOR: Ik kan alleen mien woord wel doen, wat denkt ge wel. Nee, het zit zo vrouw Veldman. We moete onderdak veur deze twee mensen!

ANNA: Onderdak veur die twee... dat zal niet meevallen.

PASTOOR: 't Ja... Ik zurg hier veur den enen enne... den dominee zal wel veur den anderen zurgen dacht ik zo.

JAN: Maar wat hebben wij doar mee van doen?

PASTOOR: Nou ik had gedacht: oe moeder weet wat het is om in enen alles kwijt te raken deur een brand niewoar?

ANNA: Ja, ja... dat was verschrikkelijk.

PASTOOR: En ge weet ok wat het dan is om weer op het peerd geholpen te worden eeh'?

EVERT: Ik wil helemoal niet op een peerd. (*pastoor wuift hem tot stilte*)

ANNA: Joa, joa... wie bint toen ook voorteholpen (*tot Jan*). Dat heb ik oe wel verteld (*spottend*). Deur mien kark en oe va z'n kark. Vierduuzend gulden hebben we toen gehad.

PASTOOR: Ja, ja, dat weten we ons nog heel goed te herinneren!

JAN: Dus meneer zien geheugen is ineens weer wat frisser.

ANNA: Bedoelt meneer pestoor dat de kalken deze mensen ook weer voort wilt helpen?

EVERT: Niet neudig, wie binnen verzekerd.

PASTOOR: Verstandig, dat moest iedereen doen.

JAN: Dan begrijpen we nog niet wat jullie hier komen doen.

PASTOOR: Ik zei toch, die mensen moeten onderdak hebben. En 't is maar veur tijdelijk.

ANNA: Dat is nog al glad. Gelukkig hebben meneer pestoor en de dominee allebei een groot huus en zal d'r dan tiedelijk wel een vertrekkie over wezen.

PASTOOR: Nee vrouw Veldman, dat is de bedoeling niet eeh! Ik had gedacht dat jullie misschien onderdak veur em hadden. Woar mot ik

er anders mee heen?

JAN: Tja, wie wil zulke ruziemakers over de vloer hebben. Het hele dorp weet dat ze dag en nacht an't bakkeleien bint.

PASTOOR: Mar `t is oe familie toch eeh?

ANNA (*spottend*): Sinds vannacht dan zeker weer. Viefentwintig joar hebben ze niet noar ons umgekeken. Ze hadden nog niet het fatsoen om op de begrafenis van mien man te kommen.

PASTOOR: Maar na alles wat de kark vroeger veur jullie edoan heef, kunt ge nu toch oe dankbaarheid tonen. Is het dan teveul gevraagd um iets terug te doen vrouw Veldman?

ANNA (*even stil. Dan wordt ze werkelijk kwaad*): Iets terugge doen... iets terug doen. Mot ik dan veur die vierduzend gulden mien hele leven op de knieën blieden liggen? Is meneer pestoor vergeten dat ik viefien joar lang twee dagen in de week bie hem kwam as werkster... Helemaal veur niks? Dat weet ie zeker niet meer he?

JAN: Meneer pestoor zien geheugen is niet meer zo fris.

ANNA: Proat er dan maar eens met de dominee over, misschien weet die het nog, want doar was het net zo: ook twee dagen in de week warken veur noppes. En lange dagen. Allemaal uut dankbaarheid veur de kark. En toen wie het later wat beter hadden, durven den dominee ok nog te vroagen of we dat geld woln terug betalen. Ja veur oons eergevuul zei ie. Geploeterd as een gek heb ik, gesjouwd van den enen noar den ander. Me dunkt dat ik het allemaal al dubbel en dwars terug betaald heb. Jullie hebt er mooi een warkster mee uutgespoard nietwaar?

PASTOOR: Nou, nou... vrouw Veldman, ge mot nie zo opstandig worre eeh... oonze lieven Heer...

ANNA: Ie mot nie altijd weg kruipen achter oonze lieven Heer, dat is veul te makkelijk.

PASTOOR: Mar luister nou es, et is mar veur een klein pooske, en jullie als familie...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto